

Győzött a Rákóczi brigád és győzni akar ismét A Winter kefégyár dolgozói vitték el a vándor brigád zászlót

Tizenkettőt kongat a rókusai templom órája — dél van. Egyszerre zúg föl valamennyi szegedi gyár sávjára. Ez itt az államosított Winter kefégyár udvara. A gépházban a kis fekete kazán halkit a hangján, fehér gőztömeg zúdul a gépház fölé a levegőbe. Ebédelnek itt is. Gyenge nyikorgással kinyílik a gyár faműhelyének ajtaja. A szalagfűrészek még futnak a lendülettől, de a munkások már törlik kezüket.

Vass István és Dovál Mihály lépnek ki a munkaterem ajtaján. Utánuk jönnek a kefégyári Rákóczi-brigád többi tagjai is: Sári István, Péter József, Kovács András és Dovál Lajos is. A tavaszi nap odasüt a munkaterem elé. A munkások az enyhelyben jó-

Száz közül az első

Most tudják meg csak a körülállók, hogy miről is van itt szó. A múlt hónap elején a szegedi üzemek száz munkásbrigádja kelt versenyre a szakszervezet és a központi SZIT tiltakárság által elindított kis brigád vándorzászlóért. A legjobb eredményt a kefégyár Rákóczi-brigádja érte el a 161%-os munkateljesítményével és a százszázalékos selejt csökkentésével.

Ilyen eredményt nem tudott elérni egyetlen munkásbrigád sem. Pedig igen csak köpte a markát a Lemezgyár Geréb brigádja, az Ujszegedi Ládagyári brigádok pedig különösen nyomták az íramot. Kifogástalanul dolgozott valamennyi versenyző brigád, de hogy a brigád vándorzászló mégis a kefégyári Rákóczi-brigádé lett. Nem rigyli senki sem. Minden brigád felelőse elismerte, hogy a Rákóczi-brigád dolgozott meg a kis piros zászlóért legjobban.

Kire szavazunk?

Doktor elvtárs, az üzem új ŰB elnöke is előkerül valahonnan. Beáll a beszélgető csoportba, kezében egy Szabad Népet gyűrűt. Ketten

BELVÁROSI Telefon 40-75	13. Hárlet.
Ma és mindennap Budapestel egyidőben mutatjuk be:	
Ui utakon (Pavlov)	
KORZO Telefon Aut.: 33-44	213. Hárlet.
Ma és mindennap! Szárynéküli emberek Fegyver nélkül, fegyverek ellen	
SZECHENYI Telefon Aut. 34-77	414/h Hárlet.
Ma és mindennap a fiatal hősök izgalmas filmje. Gerbatov regénye:	
Akiket nem lehet leigázni	
Előadások 4, 6 és 8 órakor.	

Husvételi likórkészítéshez
TISZTASZESZT HARACSI
szeszkereskedőtől vegyen! VADÁSZ-U. és LECHNER-T.H. sarok

lizien falatozni kezdenek. Vass elvtárs, a brigád vezetője az evéstől elfulladt hangon megszólal:
— Nem engedjük, ezután ez lesz a brigádunk jelszava, elvtársak!

— Persze, hogy nem engedjük — bólogatnak vidáman valamennyien egyszerre. — Ez a zászló a miénk marad, bízunk, hogy megnyerjük másodszorra, harmadszorra is, akkor pedig a miénk marad örökre.

Most előkerül a kis brigádnapló is. Sűrű kék számok sorakoznak egymás alatt egészen a lapok aljáig. Alul aláhúzva, összeadva. Az egyik lap alján ez áll: 110%, a másikon 125%, a harmadikon 142%, de legtöbb az utolsó lap alján van: 161%.

is kapnak egyszerre az újságment.
— Nézzük csak, má is van már a legújabb választásokkal? Ilyen választás még nem volt ebben az országban — kezdi Doktor elvtárs. —

Elvtársak, tudjátok-e, hogy most mire szavazunk?

Egyet gondoltak valamennyien, egyet is mondtak:
— Tudjuk: a békére, a három- és az ötéves tervre, a szocializmusra.
— Bizony arra. Barankovicsék, meg Peyerék csakhalhatnak már a tenegerentűről, nyalhatják Truman talpát, hogy csináljon háborút. Nem lesz itt háború, mert mi a békére szavazunk.
— Kutyaugatás, számárodítás már nem hallik ide...

Munkához!

Ujra fehér gőz szökken a gépház fölé, bent elindul a kazán lendítőkereke, megelevenedik a gépzej. — A munkások a munkaterem ajtaja felé igyekeznek. Egyszerre mondják a jelszót: Nem engedjük! — A szalagfűrészek kerekai gyors futásnak erednek, fölshisszen az abrikter hangereje, fáják a fahasábot, ezerszámra születnek az ecset-, meszoló- és keféfejek. Igy kezd munkához a Rákóczi-brigád a Winterben.

(Cs. J.)

Már a hároméves terv során megvalósult Szegeden a későbbre tervezett

Egyenruhaipari NV

A hároméves terv során már több olyan üzem létesült, amelyet az ötéves tervben iránított elő a népi demokrácia. Hogy több ilyen üzem létesülhetett, ez csupán a hároméves terv hatalmas sikereinek köszönhető. Az ujszegedi Egyenruhaipari Nemzeti Vállalat is ilyen üzem. A tervek szerint ez a vállalat 1950 január végéig indult volna meg, de a Szakszervezet és Szeged város támogatása folytán egy évvel hamarabb kezdeheti meg működését.

Az Egyenruhaipari Nemzeti Vállalat február elején indult. Először még csak negyven munkást foglalkoztatott. Nagy géphínnnyal küzdött az üzem. A munkások saját gépeiket vitték be, hogy a termelés elindulhasson. Ma már 160 munkás két munkacsoportban dolgozik itt.

Hangosan sziszegnek a géplők, szakadatlanul berregnek a varrógépek, vagy ötven cernacsó forog egyszerre: ötvenegy perc és kész egy munkásruha. — Szalagrendszerben dolgozunk — magyarázza Gottlieb József elvtárs, az üzem műszaki vezetője.

8000 munkásruha 20 nap alatt

Gottlieb elvtárs elismeréssel beszél a munkásokról.

— A normát jutyúlve teljesítjük túl. Április elsején az üzemi bizottságtól választáskor napi 216 öltöny helyett 247 öltöny készült el. Most kaptunk egy újabb rendelést: Husz nap alatt 8000 darab munkásruhát gyártunk.

A hosszú varrógépsor egyik végén kiszabott szövetként indul el az öltöny. A munkasalag közepén dolgozik Vtrág Béla elvtárs, az ŰB. elnöke. Gépe egy pillanatra sem áll meg, szinte fájja a kabátgallérokat. Egy rövid perc és már szomszédja dolgozik azon a ruhadarabon,

amelyre az előbb még ő varrta a gallért.

Keserves kezdet — remek üzem

A nehéz konfekcióüzemben az asztal tetején vagy tizenöt méter hosszúságban sárga szövetlapokat teregették le. A halvány krétánommon használatból fényes villanyolló futkározik.

— Alig volt néhány rozoga varrógépünk és most már remek üzemünk van. Vannak még anyagi nehézségeink ugyan, de már távolról sem olyan nagyok, mint kezdetben voltak — beszél a fiatal élet üzeméről Nagy Ernő vállalatvezető elvtárs. — Gépeink nagyrészt az udvarról, az ócskavasak közül válogattuk össze — folytatja s ragyogó szemmel néz a sarokban kereplő ringlilyukkészítő gép felé.
— Ennek a gépnek a roncsait például ugy adták ingyen, mint

Az elhagyott gyermekek összeírása és bejelentése

A népjóléti miniszter rendeletben szigorúan figyelmezteti a vidéki hatóságokat, hogy minden gyermeket, akiről a vérseintől hozzátartozók nem gondoskodnak és akik elhagyottanak látszanak, össze kell írni, be kell jelenteni, illetőleg gondozásba kell venni. Az iskolának, a rendőrségnek, a tudomásukra jutott eseteket be kell jelenteni az előjáróságnak és az állami gyermekvédő intézetnek. A hatóságoknak ezt a munkáját a vármegyel alispán köteles hatályosan ellenőrizni.

Lemaradtak a pécsi, debreceni, győri gépkocsik...

VERSENYT NYERT a városi autóbusz vállalat

Szinte perccenkint cseng a telefon Szeged Város Társaskocsi Vállalatának irodájában. — Jó elvtársak, pontosan ötleteszünk — mondja éppen a telefonon az iroda vezetője. A várakozó kocsik egyike már indul is a hívott helyre.

— Már-már állt győzünk eleget tenni a hívásoknak — magyarázza Tolnay János, a vállalat versenybizottságának elnöke. — Kocsijaink állandóan uton vannak. Munkánk eredménye a közönség osztatlan melegegését váltotta ki. Megszereltük magunkat az utazókkal. Üzem-biztosak és pontosak vagyunk. Iaratainkat kibővítettük. Mind több és több jutal kapcsolunk be a forgalomba — mondja melegegdetlen.

A váróteremben egyszerű parasztemberek várják az indulást. Mások a falon függő menetrendet és órájukat nézegetik. Bann az iroda lassan megtelik. Egymásután érkeznek a versenybizottsági tagok. Az Országos Versenyiroda értesítést tudatják az elvtársakkal. Feszült figyelemmel hallgatják a már régen várt levél felolvasását. Voltaképpen miről is van szó?

A roncsoktól a versenyig

Mint ismeretes, a szegedi városi Autóbuszvállalat a múlt

év utolsó három hónapjában versenyyben állt Pécs—Debrecen és Győr, valamint a szegedi MAVAUT kocsijaival. A verseny célja az önköltség csökkentése volt. Az egymás közötti vetélkedést a szegedi vállalat minden dolgozója egy emberként vállalta. Érezték, hogy a jó közlekedés az ország felépítésének útját rövidíti meg. A telefon berregése zavarja meg újra a csendet. Megint autót kérnek
— Bizony a verseny egész erbert követelt — jegyzi meg egy elvtárs. — A sofförök a kormánykeréknél, a szerelők a műhely padjai mellett végeztek munkájukat. Az autóbuszvállalat dolgozói a meglevő kocsiarkot roncsokból építették ujja.

Ötvenezer kilométeres „versenypálya“

— Az a hét autó, mely rendelkezésünkre áll, a verseny kezdetéig ötmillió 926 ezer kilométert futott. A verseny ideje alatt pedig újabb 51.532 kilométert tett meg. Mégis sikerült elérni azt, hogy az üzemanyag-fogyasztást lényegesen csökkentjük.

A versenyt jó munkával küzdötték végig. Ennek meg is lett az eredménye. Első lett a versenyben a szegedi városi Autóbuszvállalat.

— Éreztük, hogy jó munkát végeztünk — mondják az elvtársak mosolyogva. — Nem hiába dolgoztunk. — Boldogságtól átitálva tévoznak el mindannyian, hogy a most folgó öthónapos versenyből újult erővel vegyék ki részüket. (Gesztes!)

Gerő elvtárs rádióbeszédének csoportos hallgatása az MNDSz-ben

Az MNDSz megszervezi Gerő Ernő elvtárs szerdali nagyjelentőségű beszédének csoportos rádióhallgatását Tiszta Lajos-köri székházában. Az MNDSz tagjai, de velük együtt minden dolgozó szegedi asszony hallgassa meg ezt a fontos előadást. Az MNDSz gondoskodik arról is, hogy hangszórókon az utcára is közvetítsék Gerő elvtárs beszédét és így minél nagyobb tömegnek legyen módjában meghallgatnia.

Vasárnap adták át a nagyszegedi brigád vándorzászlót a Winter-kefégyár Rákóczi brigádjának

A nagyszegedi központi SZIT tiltakárság és a szakszervezet másfél hónappal ezelőtt munkaversenyt hirdetett a szegedi üzemek brigádjai között a brigád-vándorzászlóért. A versenyre közel száz brigád nevezett be. Lekeres munka indult meg minden brigádában a vándorzászló elnyeréséért. A verseny kiértékelésénél megállapították, hogy a leg-
jobb eredményt a Winter-kefégyár Rákóczi-brigádja érte el 161 százalékos munkateljesítménnyel és százszázalékos selejtszökkenéssel.

Vasárnap délelőtt lelkes nagygyűlés keretében adták át a brigád-vándorzászlót a győztes brigádnak a SZIT székházában. Az ünnepségen megjelentek az MDP nagyszegedi pártbizottságának és a szakszervezetnek a lakúldóttal is.

A nagygyűlés megnyitása előtt a vasutaszenekar munkásindulót játszott.

A szakszervezet részéről Kövi Béla elvtárs, megye tiltkár mon-

dott beszédet. Ismertette a szövlet brigád-mozgalmat és példaképkül állította a magyar dolgozók elé. Szólott azokról a feladatokról, amelyek a brigádokra hárulnak a három- és ötéves terv siker végrehajtása érdekében.

Budai István elvtárs, a brigádzászló versenytilkára ismertette a verseny eredményeit.

Sárvári György nagyszegedi SZIT tiltkár az ifjúság nevében beszélt, majd ünneplőes kerekek között ajadta a győztes Rákóczi-brigád vezetőjének az aranszegélyű, SZIT-csillaggal diszített vörös brigád-vándorzászlót. Ot brigád-zászlót osztottak meg kt a legjobb munkásbrigádok között. A jelenlevők nagy lelkesedéssel ünnepltek a győztes brigádokat.

Befejezésül Vass József elvtárs, a Rákóczi-brigád vezetője mondott köszönetet a zászlóért és ígéretet tett arra, hogy a termelést még tovább fokozzák.